

grat, es en la protecció i ajuda que totes les persones de bona voluntat donguin a l'Escola nocturna per a obreres.

Més, aquest any, senyors, hem de celebrar la aquesta festa en un ambient de tristor indefinible, perquè la mort amb la seva freda i tremenda realitat se'ns ha emportat a la que era amiga nostra estimadíssima i que havia sigut l'ànima i sosteniment de l'Escola desde els més difícils i treballosos dies de son començament.

Tots vosaltres la conexiau a la cristiana i santa Quimeta Codina que al cel sia. La seva vida ha sigut segada en la flor de la joventut segurament perquè el bon Jesús ja estava satisfet de les seves obres humils com les violetes però vivificades per aquella gran caritat de la qual nostre amable Redemptor n'es l'exemple i la font. Certament que a ella se li poden aplicar amb gran exactitut les paraules de la Sabiduria: Ha viscut poc temps però la seva vida ha omplert molts dies.

Les característiques de la seva vida jo crec que poden reduir-se an aquestes dugues: La seva caritat pel pròxim i la cristiana alegria en els seus treballs.

Tots ho sabeu. La Quimeta era pobre, havia de passar tot el dia treballant per guanyar-se la vida i no obstant sempre tan resignada, tan alegre, tan complacent amb tot-hom, tan amable que talment semblava felis amb la felicitat que pot obtenir-se en aquest món. I jo crec que ho era, perquè la felicitat no la donen les coses de la terra, i ella faltant-li tot, posseï en si mateixa la font de la felicitat que es la gracia de Deu i'l testimoni de les bones obres practicades. Aquestes satisfecien el seu cor tendre i delicat més que totes les satisfaccions mundanes.

Per aixó em sembla que en la seva vida tots hi podem trobar-hi quelcom per admirar i aprendre. Els rics hi veuran els industrioses i ginyes d'una caritat inagotable, i els treballadors la santa alegria i conformitat en el treball; els pri-

mers tenen un exemple hermosíssim de lo poc que costa fer el bé i aixugar les llàgrimes dels que sufreiven, i els segons, que no trobarán la felicitat alimentant els desordenats desitjos d'una enveja i ambició extralimitades, sinó en la pràctica de les virtuts cristianes.

La Providencia de tant en tant envia als pobles alguna d'aquestes ànimes delicades que amb l'aroma de les seves virtuts ensenyen a uns i altres el verdader camí per arribar a una santa pau fundada en la caritat. ¡Ditjosos els pobles que no's contenten en admirar aquestes virtuts sinó que segueixen els seus exemples!

Una d'aquestes flors fou la nostra amiga. A hores d'ara Deu nostre Senyor ja li haurá recompensat les seves bones obres. ¡Ah! vosaltres bones treballadores que foreu l'objecte dels seus carinyos i tantes vegades escoltareu les seves fervoroses exhortacions i ensenyances, no oblideu jamai l'exemple de les seves virtuts; i tots els que vareu ser cooperadors seus en les obres de zel i en el sosteniment de la nostra Escola continueu pel seu bon record ajudan nos en aquesta empresa tan lloable y gloriosa.

E. RABASSA

Les vetllades del 'Foment Cultural'

Som d'ahir i ja tot ho omplim —podém ben dir respecte de nostre «Foment» plagiant la frase de Tertulià. I es que la seva obra d'amor vera i fraternitat, la seva acció cultural, artística, la seva actuació diáfana, plena de seny i allunyada de tot exclusivisme partidista atrauen a tots els homes de bona voluntat i recte criteri basats ja d'aquesta altre mena d'espectacles quina finalitat no es altre que el mercantilisme, quan no l'immoralitat; i freturosos d'espectacles serios, honestas i morals.

La germanor, el companyerisme, una mena d'ambient familiar se respira en totes les vetllades del Foment constituint-lo en un verdader casal de tots els bons malgratencs. Per aixó sota les voltes d'aquet casal s'hi acoblen els petits i els grans, els joves i els homes d'etat, les persones acomodades i les de classe humil, regnant una verdadera fraternitat cristiana.

La vetllada del diumenge a càrrec de les incansables Filles de Maria tingué un éxit grandió amb un públic nombrosíssim que omplia de gom a gom l'espaiós teatre. Obri l'acte la Srta. Emilia Rabassa amb un discurs molt eloqüent i que fou molt aplaudit. Seguí la senyoreta Pepita Baratta qui en la xamosa melodia *Mai més* assolí un nou triomf. Davant dels xardorosos aplaudiments del públic la seva argentina veu ens feu ofrena de dugues altres peeses musicals executades amb el sentiment i naturalitat que li son peculiars.

La part dramática fou molt del agrado de la concurrència que premiá a les Senyoretas aficionades a l'art de Talia amb entusjastes aplaudiments. En la comedia «Ahora si que somos ricas» les senyoretas E. Rabassa, Campassol, Simeón, de Garriga, D. Rabassa, Payo i Gelpi lliuren les seves qualitats en aquest art, trayent tot el